

הדלקת-נרות

י-ם-----6:44
ב"ב-----7:00

יציאת שבת

י-ם-----8:00
ב"ב-----8:03
ר"ת-----8:36

— פניני משה —**דברי תורה לפרשת תז"מ**

א { **"אֵשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ"** לפיכך נאמרו בפרשה הקודמת דיני בהמות טמאות שקצים ורמשים. כדי להודיענו שאם ההורים אוכלים מאכלות אסורות הרי הם גורמים בזה שהילדים הנולדים להם יהיו פגומים ולוקים בטמטום הלב { אגרת הרמב"ן }

ב { **"אֵשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וילדה זכר"** זכר בגמטריא 227 נקבה בגמטריא 157 ההפרש בין הגימטריא של זכר להגימטריא של נקבה הוא "יין" אין הבדל אם נולד בן אם נולד בת שותים יין.

ג { **"אֵשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ"** למה נסמכה פרשת "תזריע" שרוב רובה עניני נגעים ומצורעים לפרשת "שמיני" שרוב רובה עניני מאכלות אסורות? משום שהנגעים באים בעיקר על עון לשה"ר, צא וראה: בעוד שרוב בני אדם נזהרים באכילת מאכלות אסורות ובזדקנים שבעים ושבע שלא יבלעו חלילה תולעת קטנה, הרי מאידך: אין נזהרים בכבודו של הזולת ואיש את רעהו חיים בלעו במלתעות הלשה"ר לפיכך הסמיכה התורה: שכשם שאתם נזהרים במאכלות אסורות כך גם תיזהרו בלשון אסורה.

ד { **"בְּכָל קוֹדֶשׁ לֹא תִגַּע ואל המקדש לא תבא עד מולאת ימי טהרה"** חייב אדם לדעת כי אין לו מגע עם הקדושה ואינו יכול להיות בבחינת מקדש – מקום השראת השכינה כל זמן שלא מילא ימי –הטהרה, שלא טרח ועמל שנים רבות כדי לטהר עצמו מעוון ושחיתות קודם טהרה לא תיתכן קדושה.

ה { **"אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספוח או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן"** פעמים רבות יש בלב אדם הרהור תשובה שורה עליו רגע של התרוממות ושל דביקות הנפש והוא זוכה אפילו להשיג השגה כלשהי ואע"פ כן אין זה אלא שטחי מבלי שזה יחדור לתוך פנימיותו ויקנה שביתה בקרבו. הסיבה לכך היא. כי זה שטרם תיקן את חטאיו ועדיין יש נגע עמוק בקרבו והעצה היעוצה היא שיתחבר לצדיק הדור למען יביאהו לידי תשובה אמיתית ותיקון ראוי עד שההתעלות הרגעית תיעשה בו קבע. וזהו שמרמז הכתוב "אדם כי יהיה בעור בשרו" אדם שמרגיש לפעמים בעצמו רגעים של "שאת" התנשאות והתעלות "ספחת" דביקות והתחברות {מלשון "ספחני נא"} ו"בהרת" בהירות הדעת עד שהוא משיג אפילו אילו השגות ואע"פ כן אין זה אלא "בעור בשרו" רק מבחוץ מבלי שזה ישפיע על פנימיותו הרי זה משום "לנגע צרעת" בגלל חטא שיש בו ועדיין לא בא על תיקונו. לפיכך "והובא אל אהרן הכהן שיבוא אל הצדיק יתקנו ויורהו את דרך התשובה השלמה האמיתית.

לפרשת מצורע

ו { **"ואת תהלה תורת המצורע"** מדוע כתוב תהיה לשון עתיד? אלא הנגעים באים בעוון הגאווה שהוא יותר מהשני כי הרי אני מדבר אליו, וחז"ל אמרו שצרעת בא על לשון הרע, והנה המצורע הזה חש רגש של השפלה כי הבריות לא יושבים איתו לפיכך הוא נכנע, וזהו פירושו של הפסוק **"ואת תהלה תורת המצורע"** הכנעה זו שהוא נכנע עכשיו מחמת יסוריו, תישאר בו לתמיד, אפילו לאחר שיתרפא בדרך שדרשו חכמינו "תהיה" בהיותו תהא". {שם משמואל –סוכטשוב}

ג'ט שבת, שבת שלום

י'דידכט

משה יוסף 1966